

Τόσα χρόνια τώρα η ίδια ιστορία: μια ιστορία ξεδιάντροπης λεηλασίας

Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαραλλέος
σαν που ταιριάζει σε που αξιώθηκες μια τέτοια σύνταξι,
πλησίασε σταθερά προς το παράθυρο,
κι άκουσε με συγκίνησιν, αλλ' όχι
με των δειλών τα παρακάλια και παράπονα,
ως τελευταία απόλαυσι τους ήχους,
τα εξάισια όργανα της «Επιτροπής των Σοφών»,
κι αποχαιρέτα την, την σύνταξιν που χάνεις.

Κ. Π. Καβάφης, *Απολείπειν ο θεός Αντώνιον*, 1911

Υπάρχει πράγματι πρόβλημα βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων και εάν ναι, πώς άραγε αυτό προέκυψε;

Είναι πάγια η τακτική που ακολουθούν τα αφεντικά και τα τσιράκια τους, προτού εξαπολύσουν (μία ακόμη) επίθεση στον άμεσο και έμμεσο μισθό μας, να επικαλούνται ένα υποτιθέμενο οικονομικό αδιέξοδο, μια **κρίση δημοσιονομικής φύσης**, η οποία υποτίθεται ότι δικαιολογεί την «ανάγκη» άμεσης λήψης διαρθρωτικών μέτρων. Έτσι και τώρα. Μέσω ενός συντονισμένου βομβαρδισμού από άρθρα, «έγκυρα» τηλεοπτικά ρεπορτάζ και «επιστημονικές αναλύσεις» που βρωμάνε νεοφιλελεύθερη μπόχα από χιλιόμετρα, μας «πληροφορούν» ότι «δυστυχώς τα λεφτά δεν φτάνουν» και ως εκ τούτου «το ασφαλιστικό σύστημα θα καταρρεύσει εάν δεν ληφθούν άμεσα γενναία μέτρα». Αυτό όμως που πάντοτε –κοίτα να δεις– ξεχνούν να πουν είναι **το πώς ακριβώς εξαυλώθηκαν τα αποθεματικά, που ανέκαθεν χρηματοδοτούνταν από την άγρια έμμισθη εκμετάλλευσή μας**. Το πώς δηλαδή δημιουργήθηκε το «πρόβλημα» και ποιοι ευθύνονται για αυτό. Ξεχνούν –εντελώς τυχαία...– για παράδειγμα να αναφέρουν:

- Την **πολύχρονη** –ήδη από το 1950 μέσω του Αναγκαστικού Νόμου 1611/1950– **ληστεία των αποθεματικών των ταμείων μέσω της δέσμευσής τους σε λογαριασμούς με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο από τα τότε επίπεδα πληθωρισμού και τραπεζικών επιτοκίων**. Πχ. την περίοδο 1955-1973 η εκ του νόμου υπεύθυνη για τη διαχείριση (βλ. λεηλασία) των αποθεματικών Νομισματική Επιτροπή όρισε το επιτόκιο στο 4%, όταν τα αντίστοιχα επιτόκια καταθέσεων κυμαίνονταν μεταξύ 5% και 9,5%. Οι μεγαλύτερες όμως απώλειες συντελέστηκαν την περίοδο 1974-1994, όταν τα τρέχοντα επιτόκια καταθέσεων κυμάνθηκαν περίπου στο 20%, φτάνοντας ακόμη και το 24%... Τα δεσμευμένα αυτά αποθεματικά χρησιμοποιούνταν καθόλη αυτή την περίοδο από τις τράπεζες για να δανειοδοτηθούν μια σειρά καπιταλιστικών επενδύσεων (τα γνωστά στους παλιότερους ως «**θαλασσοδάνεια**»...). Σύμφωνα δε με υπολογισμούς της ΓΣΕΕ, εάν τα χρήματα αυτά τοκίζονταν κατά τους τρέχοντες όρους, τότε **τα αποθεματικά των ταμείων στα τέλη της**

δεκαετίας του 1990 θα ξεπερνούσαν τα 25-30 τρις δραχμές (ή 75-90 δις ευρώ).

- Τη δυνατότητα που παραχωρήθηκε στις διοικήσεις των ταμείων να επενδύουν αρχικά έως το 20% κι εν συνεχεία το 23% (βλ. νόμους 2076/1992 και 2676/1999) των αποθεματικών των ταμείων σε μετοχές και άλλες επενδύσεις υψηλού ρίσκου, την ίδια περίοδο που – συμπτωματικά βέβαια...– προωθήθηκε η **ιδιωτικοποίηση** του τραπεζικού συστήματος. **Μόνο από την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου, τα ασφαλιστικά ταμεία υπολογίζεται ότι έχασαν 3,5 δις ευρώ την περίοδο 1999-2002**, δίχως να υπολογίζονται οι ζημιές από τις «επενδύσεις» σε εξειδικευμένα χρηματιστηριακά προϊόντα υψηλού ρίσκου, όπως «δομημένα ομόλογα», που διεκπεραίωσαν επενδυτικά funds, τσεπώνοντας υψηλές αμοιβές της τάξης των δεκάδων εκατ. ευρώ.
- Την **πάγια εισφοροδιαφυγή των αφεντικών**, σε συνδυασμό είτε με τις συνεχείς **μειώσεις του εργοδοτικού κόστους**, χάριν της «ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας», δηλαδή χάριν της μεγαλύτερης κερδοφορίας της καπιταλιστικής τάξης, είτε μέσω της **θέσπισης ευνοϊκών ρυθμίσεων** καταβολής των οφειλομένων είτε μέσω της κρατικής ανοχής στη μη καταβολή τους (**8,5 δις ευρώ οι βεβαιωμένες οφειλές των αφεντικών προς τα ταμεία ήδη από το 2010**). Χαρακτηριστικότερο ίσως παράδειγμα αυτής της πολιτικής πριμοδότησης των ελλήνων (μικρών και μεγάλων) καπιταλιστών αποτελεί η, με τις ευλογίες του κράτους, **ανασφάλιστη εκμετάλλευση της εργασίας εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών εργατών την περίοδο 1991-2011**, για να μην αναφέρουμε τις **τεράστιες οφειλές (ύψους 12 δις ευρώ το 2010) του ίδιου του κράτους-εργοδότη προς τα ασφαλιστικά ταμεία**.
- Τις απώλειες λόγω της εφαρμογής του PSI, δηλαδή του προγράμματος ονομαστικού κουρέματος κατά 53,5% των Ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ) που διακρατούσε ο ιδιωτικός τομέας. Σαν να μην έφτανε το κούρεμα στην αξία των ομολόγων που τα ταμεία ήδη είχαν στο χαρτοφυλάκιο τους, **τα δεσμευμένα σε ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδας αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων χρησιμοποιήθηκαν για να αγοραστούν από τράπεζες και άλλους ιδιώτες επενδυτές ομόλογα, που επρόκειτο να κουρευτούν όπως είπαμε κατά 53,5%, στο 100% της αξίας τους, προκαλώντας συνολικές απώλειες άνω των 12 δις ευρώ**. Οι πραγματικές απώλειες όμως ήταν **πιο μεγάλες**, καθώς η αξία των ΟΕΔ έκτοτε έχει μειωθεί και άλλο, **κάτω από το 30%** της ονομαστικής, ενώ σημαντικές είναι και οι απώλειες των ταμείων από τους μειωμένους πλέον ετήσιους τόκους που αντιστοιχούν στα ομόλογα αυτά (**μείωση κατά περίπου 600 εκατ. ανά έτος**), καθώς και από τη συρρίκνωση της συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών, εξαιτίας του πρώτου προγράμματος ανακεφαλαιοποίησης. Εξαιτίας της επίμονης επιβολής των ακραίων πολιτικών εσωτερικής υποτίμησης τα τελευταία χρόνια, **οι απώλειες των ταμείων σωρευτικά αγγίζουν τα 21 δις ευρώ**, καθώς από 26 δις ευρώ το 2009 τα αποθεματικά έφτασαν μόλις τα 4,5 δις το 2013, σύμφωνα με στοιχεία του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ.

Επομένως, αυτός ο ασφυκτικός δημοσιονομικός κλοιός που σήμερα «θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος» δεν προκλήθηκε από τις υποτιθέμενες «αντικειμενικές αδυναμίες» της αρχιτεκτονικής του, αλλά αντίθετα αποτελεί το αποτέλεσμα της **συνειδητής και βάσει σχεδίου λεηλασίας που διαχρονικά** εφάρμοσε το πολιτικό προσωπικό του κεφαλαίου, το ίδιο που σήμερα ανερυθρίαστα επικαλείται το «οικονομικό αδιέξοδο» και τις

«στρεβλώσεις» του συστήματος ασφάλισης για να προχωρήσει σε νέες περικοπές των συντάξεών μας.

Ρε καθάρματα, σαν πολλά δεν είναι τα φράγκα που μας φάγατε, τώρα θέλετε να μας ρίξετε από πάνω και το φταίξιμο για να φάτε ακόμη περισσότερα;

Τι έχει ήδη ψηφίσει όσον αφορά το ασφαλιστικό σύστημα η αριστερά του κεφαλαίου ενάντια στην εργατική τάξη;

Η μνημονιακή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η μόνη με (ακόμη) επαρκή κοινωνική νομιμοποίηση για να προχωρήσει στην πιο άγρια μέχρι τις ημέρες μας μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, ολοκληρώνοντας έτσι τις πολυετείς προσπάθειες των καπιταλιστών να το αναδιαρθρώσουν εκ βάθρων, έχει ήδη δείξει τα δόντια της από τις πρώτες ημέρες της διακυβέρνησής της. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα λεγόμενα «προαπαιτούμενα μέτρα» που ψηφίστηκαν τον προηγούμενο Ιούλιο (ν. 4334/2015), εν όψει της τελικής συμφωνίας για το τρίτο μνημόνιο, αλλά και μετά την ψήφιση αυτού (ν. 4336/2015) η αριστερά του μνημονίου (μεταξύ άλλων) προχώρησε:

- Στην παράταση του εργασίου βίου μας, **στην παράταση δηλαδή της περιόδου εκμετάλλευσης της εργασίας μας από τους καπιταλιστές**, μέσω της θέσπισης **υψηλότερων ηλικιακών ορίων** για τη συνταξιοδότηση (βλ. 62ο έτος της ηλικίας με 40 έτη εργασίας ή 12.000 ημέρες ασφάλισης και 67ο έτος της ηλικίας με 15 έτη εργασίας ή 4.500 ημέρες ασφάλισης). Ορίστηκε επίσης ως νέο όριο ηλικίας μειωμένης συνταξιοδότησης τα 62 έτη με 15 έτη εργασίας ή 4.500 ημέρες ασφάλισης.
- Στη **σταδιακή κατάργηση των πρόωρων συντάξεων** από 01.07.2015 έως το 2022.
- Στη **μείωση του ύψους αυτών**, μέσω της αύξησης της θεσμοθετημένης «ποινής» κατά 10% ετησίως (16% ή συνολικά 80% στην πενταετία έναντι 6% ή 30% στην πενταετία που ίσχυε ως σήμερα) και μέχρι τη συμπλήρωση του διαμορφούμενου, κατά περίπτωση, προβλεπόμενου νέου ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.
- Στη χορήγηση, σε όσους συνταξιοδοτηθούν μετά τις 30.06.2015 με 15ετία και έως 20 έτη ασφάλισης, σύνταξης που αναλογεί **μόνο στις καταβαλλόμενες εισφορές** (βλ. οργανικό ποσό), ενώ το πλήρες ποσό της κατώτατης εγγυημένης σύνταξης θα τους καταβληθεί **μετά την συμπλήρωση του 67ου έτους**.
- Στην **περαιτέρω μετακύλιση του κόστους υγειονομικής περίθαλψης στις πλάτες των εργαζομένων** (κατά περίπου 425 εκατ. ευρώ το 2015 και 855 εκατ. ευρώ για το 2016 και κάθε επόμενο έτος), μέσω της αύξησης των σχετικών εισφορών από το 4% στο 6% επί των **ακαθάριστων** κύριων συντάξεων, ενώ επιπλέον επιβλήθηκε κράτηση 6% στις καταβαλλόμενες επικουρικές.
- Στην κατάργηση μιας σειράς φόρων προς τρίτους, μέσω των οποίων χρηματοδοτούνταν ασφαλιστικά ταμεία, **μειώνοντας εκ νέου τα (ήδη όπως είδαμε μειωμένα) έσοδά τους**.
- Στην **πρόβλεψη για συνολική μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης** κατά 2,5-3 δις ευρώ μόνο την περίοδο 2015-2016. Επίσης στην **κατάργηση του ΕΚΑΣ** από τον Ιανουάριο του 2019 για όλους τους χαμηλοσυνταξιούχους (περίπου 200.000 τον Μάιο του 2014) που το δικαιούνται, με περικοπή του ήδη από τον Μάρτιο του 2016 στο «ανώτερο 20% των δικαιούχων», δηλαδή σε περίπου 40.000 συνταξιούχους που σήμερα λαμβάνουν το πενιχρό βοήθημα των 230 ευρώ. Το συνολικό δημοσιονομικό όφελος του εν λόγω μέτρου ανέρχεται

σε 1,1 δις ευρώ.

- Στην **κατάργηση όλων των εξαιρέσεων** χρηματοδότησης των φορέων ασφάλισης από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Στην ένταξη όλων των Ταμείων και των τομέων επικουρικής Ασφάλισης στο ΕΤΕΑ. **Παράλληλα με την απαγόρευση κρατικής χρηματοδότησης** του ενιαίου, πλέον, ταμείου επικουρικής ασφάλισης, εισήχθη από την πίσω πόρτα το μέτρο **της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος**, σύμφωνα με το οποίο το ποσό που θα αποδίδεται στους συνταξιούχους θα καθορίζεται –πάντοτε προς τα κάτω...– από την ίδια την εκάστοτε δημοσιονομική ικανότητα του ταμείου.

Μάλιστα, λίγες μόλις μέρες πριν τις εκλογές, με νέα εγκύκλιο (Α.Π.Φ.80000/οικ. 36954/125) **μείωσε την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ** από 486 σε 393 ευρώ για τους πρωτοασφαλισμένους μετά το 2011, μείωση που σε συνδυασμό με την κατάργηση του ΕΚΑΣ θα οδηγήσει σε **απώλειες κατά περίπου 30% στις συντάξεις του 25% των συνταξιούχων**. Σύμφωνα δε με το πιο πρόσφατο νομοσχέδιο (ν. 4337/2015), υπό τον παραπλανητικά γενικόλογο τίτλο «Μέτρα για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», το οποίο ψηφίστηκε στις 16/10 εν μέσω εκκωφαντικής (κοινωνικής) σιωπής, καθώς **ούτε η ΓΣΕΕ ούτε η ΑΔΕΔΥ ούτε το ΠΑΜΕ εξήγγειλαν μία έστω απεργία**, η επίθεση στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα συνεχίστηκε με καταγιστικούς ρυθμούς. Πιο συγκεκριμένα (μεταξύ άλλων) ψηφίστηκε:

- **Η εφαρμογή του ασφαλιστικού νόμου Λοβέρδου** (ν. 3863/2010) στο δημόσιο τομέα **για την περίοδο ασφάλισης από 1/1/2011**, για όσους δημόσιους υπαλλήλους αποχώρησαν από 1/9/2015. Ως γνωστόν, σύμφωνα με τον εν λόγω νόμο οι συντάξεις υπολογίζονται ως το **άθροισμα ενός βασικού** τμήματος σύνταξης, ύψους 360 ευρώ, το οποίο και εγγυάται το κράτος (βλ. διανεμητικό σύστημα) και **ενός αναλογικού** που βασίζεται στις **ατομικές εισφορές** των εργαζομένων (βλ. ανταποδοτικό/κεφαλαιοποιητικό σύστημα) κατά την **τελευταία προ της συνταξιοδότησης πενταετία**, βάσει νέων **χαμηλότερων συντελεστών αναπλήρωσης**. Με λίγα λόγια συνεχίστηκε η σταδιακή μετατροπή του συστήματος ασφάλισης από **αναδιανεμητικό σε κεφαλαιοποιητικό**. Μάλιστα για τον υπολογισμό των αναλογικών συντάξεων των δημόσιων υπαλλήλων που αποχώρησαν από 1/9/2015 θα χρησιμοποιηθούν οι βασικές αποδοχές που καθορίζονται **από το μισθολογικό κλιμάκιο του 2010**, οδηγώντας σε επιπλέον, **έμμεσες αυτή τη φορά, μειώσεις** των συντάξεων.
- Ολοκληρώθηκε η **κατάργηση των πρόωρων συντάξεων** καθώς αυξάνονται τα όρια ηλικίας σε όσους είναι ασφαλισμένοι στον **ιδιωτικό τομέα** και μπορούσαν μέχρι πρόσφατα να συνταξιοδοτηθούν πριν από το 67ο έτος της ηλικίας τους (ή πριν το 62ο, έχοντας παράλληλα συμπληρώσει 40 έτη ασφάλισης). Υπολογίζεται ότι μέσω της σταδιακής αύξησης του απαιτούμενου ασφαλιστικού χρόνου, **περίπου 100.000 ασφαλισμένοι θα αναγκαστούν να εργαστούν 1-4 έτη** παραπάνω για να πάρουν στο τέλος μια σύνταξη, κατά τα φαινόμενα, της πλάκας. Για ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων τα νέα συνταξιοδοτικά όρια συνεπάγονται παράταση του εργάσιμου βίου τους ακόμη και κατά ...17 έτη.

Με τον νέο νόμο **καταργήθηκαν**, επίσης, μια σειρά ευνοϊκών ρυθμίσεων των νόμων 4325 και 4331/2015 που ψηφίστηκαν πριν την υπογραφή της νέας μνημονιακής συμφωνίας, όπως η διάταξη που προέβλεπε την **επαναχορήγηση σύνταξης** σε περίπου 20.000 **ανασφάλιστους υπερήλικες** του ΟΓΑ· η **δυνατότητα συμψηφισμού** της σύνταξης των ασφαλισμένων του Οργανισμού Ασφάλισης

Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) με τα χρέη τους προς τον Οργανισμό· η δυνατότητα υπαγωγής ασφαλισμένων του ΕΤΑΑ σε έως και τρεις **χαμηλότερες ασφαλιστικές κλάσεις** (μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2016), μέτρο που **μειώνει την οικονομική επιβάρυνση των ασφαλισμένων, ειδικά των ανέργων**· η δυνατότητα χρήσης πόρων του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) για την κάλυψη ταμειακών ελλειμμάτων. Ταυτόχρονα **επανήλθαν οι ποινικές διώξεις** για τους οφειλέτες των ΟΑΕΕ και ΕΤΑΑ, ενώ η κυβέρνηση ήδη συζητά την **αυστηροποίηση των όρων και προϋποθέσεων** για την ένταξη στη ρύθμιση των 100 δόσεων.

Όλα τα παραπάνω εντάσσονται στην προσπάθεια της αριστεράς του μνημονίου να **μειώσει τη συνταξιοδοτική δαπάνη** κατά 4 δις ευρώ μέχρι το 2018, φτάνοντας μόλις τα 8,6 δις ανά έτος (έναντι 21 δις το 2011 και 15 δις το 2012) και να τη **διατηρήσει σε αυτά τα επίπεδα έως το τέλος του 2021**, όπως έχει **ήδη** συμφωνηθεί με τους δανειστές, παρότι αναμένεται να συνεχιστεί η **μείωση των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων**, εξαιτίας: 1) των **νέων χαμηλότερων μισθολογίων** στο δημόσιο που θα συμπαρασύρει (και άλλο) του μισθούς στον ιδιωτικό τομέα· 2) των **υψηλών ποσοστών ανεργίας**· 3) της **επέκτασης της αδήλωτης και επισφαλούς εργασίας** – άνω του 50% των νέων συμβάσεων εργασίας αφορούν θέσεις επισφαλούς εργασίας· 4) των **νέων εργοδοτικών απαλλαγών**, καθώς οι «δανειστές» εκ μέρους των ντόπιων καπιταλιστών αρνήθηκαν κατηγορηματικά –όχι παίζουμε– την αύξηση των εργοδοτικών εισφορών, αντίθετα μάλιστα εισηγήθηκαν τη μείωσή τους· 5) της **βαθιάς κρίσης κοινωνικής αναπαραγωγής** που ανατρέπει δραματικά την αναγκαία σχέση ασφαλισμένων/συνταξιούχων (βλ. μετανάστευση τόσο ντόπιων – ήδη περίπου 280.000 μετανάστευσαν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες από τις αρχές της «κρίσης χρέους»– όσο και ξένων προλετάρων, όπως επίσης το αρνητικό τα τελευταία χρόνια ισοζύγιο γεννήσεων/θανάτων).

Τι προβλέπει το πόρισμα της «Επιτροπής των Σοφών» για το νέο Ασφαλιστικό Νομοσχέδιο και τι συζητά η αριστερά του κεφαλαίου;

Μία πρώτη (πικρή) γεύση για το τι μας μέλλεται έχουμε ήδη λάβει από τη δημοσιοποίηση του πορίσματος της λεγόμενης –τρομάρα τους– «Επιτροπής των Σοφών», που αποτελεί αντιγραφή παλιότερων αντίστοιχων «μελετών» (βλ. πχ. «Έκθεση Σπράου» του 1997, που με τη σειρά της ήταν απλή ξεπατικωτούρα αντίστοιχων προγραμμάτων του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας) και στην οποία –διόλου τυχαία βέβαια– συμμετέχουν διαβόητα καθάρματα με αποδεδειγμένη εμπειρία στο ξεζούμισμα των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, όπως ο πρώην διοικητής του ΙΚΑ Μ. Νεκτάριος. Αν και οι αναλογιστικές μελέτες που τελικά θα καθορίσουν τις τελικές ποσοτικές λεπτομέρειες της νέας συνολικής ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που θα ψηφιστεί στα τέλη Νοεμβρίου δεν είναι ακόμη γνωστές, αξίζει να εξεταστούν οι κατευθυντήριες γραμμές που προκύπτουν από το εν λόγω πόρισμα και οι οποίες έχουν ήδη τεθεί σε διαβούλευση, προκειμένου να καταλάβουμε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της νέας επίθεσης εις βάρος **όλων των συνταξιούχων και όλων των εργαζομένων**. Σύμφωνα, λοιπόν, με το νέο πόρισμα και όσα φαίνεται να συζητά η αριστερά του κεφαλαίου, στο επερχόμενο νομοσχέδιο (μεταξύ άλλων) θα προβλέπεται:

- Η **διοικητική και οργανωτική ενοποίηση** όλων των ταμείων σε ένα ή τρία (βλ. μισθωτοί, ελεύθεροι επαγγελματίες και αγρότες) ανάλογα με το εκάστοτε σενάριο, η **συγχώνευση κύριας και επικουρικής σύνταξης**, καθώς και η **ουσιαστική ενοποίηση των κανόνων ασφάλισης και συνταξιοδότησης για όλους τους συνταξιούχους, παλιούς, νέους και μελλοντικούς**.

- Η χορήγηση **ανταποδοτικής** (αναλογικής) σύνταξης, βάσει **των ατομικών εισφορών** του κάθε ασφαλισμένου στο **σύνολο του εργάσιμου βίου του**, και όχι της τελευταίας πενταετίας όπως προέβλεπε ο ν. 3863/2010. Πρόκειται, δηλαδή, για ακόμη **στενότερη σύνδεση μεταξύ ατομικών εισφορών και τελικών ατομικών συνταξιοδοτικών παροχών**, σύμφωνα με το **σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης**, το οποίο βασίζεται σε **εικονικούς λογαριασμούς καθορισμένων εισφορών** (Notional Defined Contributions). Οι εικονικοί αυτοί λογαριασμοί –εικονικοί γιατί οι εισφορές δεν αποταμιεύονται στην πράξη αλλά χρηματοδοτούν τις τρέχουσες ανταποδοτικές συντάξεις– τοκίζονται βάσει ενός επίσης εικονικού επιτοκίου που καθορίζεται από το κράτος και το οποίο συνδέεται με «αντικειμενικούς» μακροοικονομικούς δείκτες (ΑΕΠ, απασχόληση, αποδοχές ασφαλισμένων κλπ.). Άρα η επιτροπή προβλέπει τη **μείωση της σύνταξης σε περίπτωση οικονομικής ύφεσης** – είδαμε πάντως και κατά το παρελθόν, σε περιόδους οικονομικής ανάπτυξης, τον τρόπο που το κράτος λήστευε τα ασφαλιστικά ταμεία «παίζοντας» με τα επιτόκια.
- Η συμπληρωματική καταβολή **βασικής ή εθνικής σύνταξης για όλους** όσοι emπίπτουν στα ήδη νομοθετημένα ηλικιακά όρια, την οποία θα εγγυάται και θα καταβάλλει το κράτος, **μέσω της εθνικής φορολογίας**. Το ύψος της ακούγεται ότι θα κυμανθεί **περίπου στα 390 ευρώ μικτά**, ενώ ενδέχεται να εισαχθούν **εισοδηματικά (βλ. ύψος αναλογικής σύνταξης) και περιουσιακά κριτήρια** για τον τελικό καθορισμό της, καθώς και ρήτρες που θα συνδέονται με τις μεταβολές στο προσδόκιμο όριο ζωής, το ΑΕΠ, την απασχόληση ή και τον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (άρα η βασική σύνταξη, όπως και η αναλογική, **θα μειώνεται αυτόματα** εάν το προσδόκιμο ζωής και η ανεργία αυξηθεί ή το ΑΕΠ μειωθεί...).
- Η καθιέρωση **ανώτατων ορίων αναπλήρωσης**, ακόμη και κάτω από το 50%, έναντι 65-75% που ισχύουν σήμερα. Μάλιστα είναι εξαιρετικά πιθανόν το ποσοστό αναπλήρωσης να είναι **κλιμακωτό**, άρα **ακόμη πιο μικρό**, βάσει εισοδηματικών κριτηρίων. Προβλέπεται επίσης, πρόσθετο ποσοστό αναπλήρωσης ως και ποσοστό 25% μέσω προγραμμάτων **επαγγελματικής και ιδιωτικής ασφάλισης**. Υπέρ του ρόλου των τελευταίων πρόσφατα υπερθεμάτισε (φυσικά) ο ΣΕΒ, καθώς και η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος.
- Οι **ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις** 2,5 εκατ. συνταξιούχων θα επαναυπολογιστούν, δηλαδή **θα μειωθούν**, βάσει τριών κριτηρίων: της ηλικίας συνταξιοδότησης, των ετών ασφάλισης και των (νέων) ποσοστών αναπλήρωσης.
- Η δημιουργία ενός αποθεματικού ταμείου (buffer fund), σύμφωνα με το υπάρχον πλαίσιο που ορίζει ο ν. 4162/2013 περί της αξιοποίησης της περιουσίας του Δημοσίου, για την **ενεργητική διαχείριση της περιουσίας και των αποθεματικών των ταμείων** (βλ. ιδιωτικοποίηση ακίνητης περιουσίας, επενδύσεις σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα κλπ.), ώστε από τα έσοδα που θα προκύπτουν να χρηματοδοτηθούν τα πιθανά ελλείμματα, ειδικά κατά τη μεταβατική περίοδο ένταξης των ήδη ασφαλισμένων στο νέο καθεστώς, για να μην επιβαρυνθούν οι –θου κύριε φυλακήν τω στοματί μας– καπιταλιστές.

Όταν, λοιπόν, τόσα χρόνια τώρα τα αφεντικά προσπαθούσαν μεθοδικά και συστηματικά να **διαρέσουν περαιτέρω** ένα ήδη διαιρεμένο, μέσω των διαφορετικών ανά επαγγελματικό κλάδο φορέων ασφάλισης, προλεταριάτο χωρίζοντάς το σε διαφορετικές κατηγορίες ασφάλισης (πχ. ασφαλισμένοι πριν το 1982, μεταξύ 1983 και 1993, μεταξύ 1993 και 2010 κλπ.) είχαν ένα και μόνο στόχο: εφαρμόζοντας μια τακτική μακροχρόνιου πολέμου φθοράς κατόρθωσαν να προχωρήσουν

στη μία ή την άλλη μερική μεταρρύθμιση που χτυπούσε τα δικαιώματα της μίας ή της άλλης κατηγορίας ασφαλισμένων, **δίχως για χρόνια να υπάρξει συλλογική αντίδραση της τάξης μας.** Έτσι, **ένα διαιρεμένο και σταδιακά αποδυναμωμένο προλεταριάτο** βρίσκεται **σήμερα** αντιμέτωπο με **την από-τα-πάνω ενοποίησή του**, καθώς το νέο νομοσχέδιο καθορίζει ενιαίους κανόνες για **όλους**. Βρίσκεται αντιμέτωπο με ένα σχέδιο **από-τα-πάνω καταβάρθρωσης** όλων των συντάξεων και **από κοινού εξατομίκευσης** τόσο των **συνταξιούχων**, μέσω της εγκαθίδρυσης του ανταποδοτικού συστήματος νοητής κεφαλαιοποίησης, **όσο και των τωρινών/μελλοντικών εργαζομένων** που θα ανταγωνίζονται μεταξύ τους για μία λίγο καλύτερη δουλίτσα που θα εξασφαλίσει μια λίγο καλύτερη συνταξούλα.

**Ενάντια σε ένα κανιβαλικό σύστημα που στρέφει τον έναν προλετάριο ενάντια στον άλλο!
Κάτω τα ξερά σας από τους μισθούς & τις συντάξεις μας!**

Αυτο-οργανωμένοι αγώνες ενάντια στην πολιτική της «εσωτερικής υποτίμησης»!

Ενάντια στη μίζερη και αποτυχημένη ρητορική των «μικρών νικών», γενικευμένη επίθεση ενάντια στο κεφάλαιο & το κράτος του!